

OSTERMANN I PARTNERI

OSTERMANN I PARTNERI
odvjetničko društvo, d.o.o.

A ULICA GRADA VUKOVARA 284
HR-10000 ZAGREB
T +385 1 5599800 \ F +385 1 5599808
E INFO@OSTERMANN.HR
W OSTERMANN.HR

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

Sukoišanska 6
HR-21000 Split

Zagreb, 4. veljače 2021.

Poslovni broj: St-538/2019

Stečajni vjerovnik: **HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o.**, sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 6/a, OIB: 87064273078, koje zastupa punomoćnik Vjekoslav Ivančić, odvjetnik iz Ostermann i Partneri, odvjetničko društvo, d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 284

Stečajni dužnik: **DOBAR GRADITELJ d.o.o. u stečaju**, sa sjedištem Splitu, Bihaćka 2, OIB: 09548010812, koje zastupa stečajna upraviteljica Ivanka Sušić iz Dubrovnika, Gornji Kono 56, OIB: 74811324266

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

*protiv rješenja o utvrđenim
i osporenim tražbinama*

1x, prilog

1. Nakon ispitnog ročišta održanog 13. siječnja 2021., naslovni sud donio je dana 20. siječnja 2021. rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama posl. br. St-538/2019 koje je istog dana objavljeno na e-Oglasnoj ploči sudova (u daljnjem tekstu: „**Rješenje**“).
2. Točkom III. Rješenja stečajni vjerovnik HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o. (u daljnjem tekstu: „**Stečajni vjerovnik**“) upućen je pokrenuti odnosno nastaviti parnice protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja sljedećih tražbina:
 - tražbine prijavljene u iznosu od 11.244.328,70 kn (u daljnjem tekstu: „**Tražbina 1**“);
 - tražbine prijavljene u iznosu od 31.312,50 kn (u daljnjem tekstu: „**Tražbina 2**“).
3. Stečajni vjerovnik žalbom pobija predmetno Rješenje zbog odluke naslovnog suda u odnosu na Tražbinu 1. Naime, naslovni sud je pogrešno utvrdio da Stečajni vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom za Tražbinu 1, a uslijed čega je došlo i do pogrešne primjene materijalnog prava jer je, suprotno odredbi čl. 266. st. 4. Stečajnog zakona, Stečajni vjerovnik upućen na pokretanje parnice protiv stečajnog dužnika.

4. S time u vezi, valja navesti sljedeće:

- Stečajni vjerovnik kao davatelj leasinga i stečajni dužnik kao primatelj leasinga sklopili su Ugovor o financijskom leasingu nekretnine br. HR/011100042 od 28. studenog 2007. koji je izmijenjen Aneksom od 14. listopada 2011. (u daljnjem tekstu: „**Ugovor**“),
- u svrhu osiguranja tražbina iz Ugovora, stečajni dužnik predao je stečajnom vjerovniku deset bjanko zadužnica, svaka na iznos od 1.000.000,00 kn,
- Ugovor je raskinut zbog neplaćanja rata leasinga, a stečajni dužnik je bez pravne osnove nastavio koristiti nekretninu koja je bila predmetom leasinga.

5. S obzirom na navedeno, Stečajni vjerovnik je u svojoj Prijavi tražbine naveo da za Tražbinu 1 ima ovršne isprave (bjanko zadužnice) do iznosa od 10.000.000,00 kn. Naime, Stečajni vjerovnik ističe da se zadužnica izdana na temelju ugovora može koristiti i za naplatu tražbina u vezi s ugovorom, nakon njegova raskida.
6. U prilog navedenog, Stečajni vjerovnik upućuje na pravno shvaćanje Visokog trgovačkog suda RH zauzeto u rješenju posl. br. PŽ-4334/2016 od 19. srpnja 2016., u kojem sud utvrđuje da je raskinut „Posebni ugovor“ te ističe:

„Neosnovano žalitelj tvrdi da zadužnica nije predana radi osiguranja potraživanja protivnika osiguranja s osnove naknade štete. To stoga što sukladno pravilima o popravljaju štete iz članka 342. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08) protivnik osiguranja uslijed predlagateljevog neispunjavanja preuzete obveze iz sklopljenog ugovora ima pravo zahtijevati popravljaj štete koju je zbog toga pretrpio. Dakle, radi se o potraživanju koje je u vezi s pravovremenim i urednim izvršenjem obveza iz Posebnog ugovora koje je preneseno na protivnika osiguranja.“

Dokaz: - uvid u rješenje VTS-a PŽ-4334/2016, str. 6. i str. 7. par 2.

7. Budući da je u navedenom slučaju riječ o tražbini na ime naknade štete nakon raskida ugovora, Stečajni vjerovnik ističe da se isto pravno shvaćanje može primijeniti i na predmetni slučaj u kojem je riječ o naknadi na ime nepoštenog posjeda (korištenja) nekretnine nakon raskida Ugovora.
8. Međutim, u pobijanom Rješenju naslovni sud ne prihvaća navedeno pravno shvaćanje te pritom u Rješenju navodi:

„Dakle, vjerovnik HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o. je prijavio tražbinu u iznosu od 11.244.328,70 kuna na temelju izvanugovornog odnosa s osnova naknade za neovlašteno korištenje tuđe stvari pa u tom slučaju bjanko zadužnice koje su dane kao sredstvo osiguranja tražbine iz ugovornog odnosa, a koji je prema navodima ovog vjerovnika raskinut 7. studenog 2014., ne mogu predstavljati ovršnu ispravu za tražbinu koju je u ovom postupku prijavio vjerovnik HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o.“

9. Suprotno zaključku naslovnog suda, zadužnica izdana u svrhu urednog plaćanja obveza iz Ugovora o financijskom leasingu nekretnine, nakon raskida Ugovora, osigurava tražbine koje se odnose na nekretninu koja je bila predmetom leasinga. Pritom valja naglasiti da činjenica raskida ugovornog odnosa u vezi kojeg je zadužnica izdana u tom kontekstu ne mijenja navedeni zaključak, a kako i prozilazi iz prakse Visokog trgovačkog suda RH koju je dostavio Stečajni vjerovnik.
10. Slijedom svega navedenog, Stečajni vjerovnik predlaže da Visoki trgovački sud RH preinači pobijano Rješenje na način da uputi stečajnog dužnika na pokretanje parnice protiv Stečajnog vjerovnika radi dokazivanja osnovanosti osporavanja tražbine za koju postoji ovršna isprava.

HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o.,
koje zastupa: